

Souhvězdí Ryb

A jak šla, větu

Řezané květiny z váz nevyváznou

pronesla celou pasáží až k ústí Václavského náměstí,
kde se vypařila v stříbrný opar.

Ani tentokrát se mezi muži nenašel žádný,
který by kvůli ní byl ochoten změnit směr chůze,
povodit ji za nos a syčet: Já jsem Pán broušeného skla,
nebo: Já mám chatu v Jevanech na pramenu lásky,

a ona i tu bolest by zkousla, jen za naději,
že už nebude muset do papírových kapesníků
utírat sperma, ale jen občas rozbitý obličej.

Snad prošla jen příliš rychle, tím tunelem nasáklým
pachem rybího salátu, přesmažených hranolek a moči,
a i kdyby, víc by mé oči stejně neunesly.

Směly jen pročítat plakáty.

A vlastně ještě dnes, když tudy procházím,

stačí se lehce přikrčit a vidím vrstvu Prahy,
které tehdy každý citlivější šestnáctiletý kluk
posloužil jako užitečný idiot:

Opíraje se ležérně ramenem o špinavé výlohy
stal se levně dostupnou protiváhou
všudypřítomné agresivity černého bezpatkového písma,

ostatně, tu roli tak trochu hraji dodnes, a vlastně rád,
protože pro tohle město udělám cokoli,
moc dobře rozumím potřebě lásky říznuté šminkami
z nějaké další nabídky nějakého dalšího tuzexu,
a s kým jsem se minul v oné pasáží, tuším také:

Ta dívka byla lehká, velmi lehká,
vyjádřeno vůní, je úplně jedno, která mě napadne,
tak například ženám bude blízká levandule, měsíček a šalvěj,
ovšem jestli chcete znát plnou pravdu,
přivoňte sama k sobě,

byla také velmi krásná,
popis je zbytečný, máte zrcadlo,

a hlavně: Zapomeňte, co tu čtete,
všechny obrazy přehodnoťte na uhozenou retro vernisáž,
z níž lze vystřízlivět jen teleportací s litrem vína v hlavě
a lodičkami v ruce někam, kde vás nikdo nenajde,

uvidíme se v té pasáži bývalé rybárny,
kde vykradete všechny krásné luxusní butiky,
políbíte všechny krásné mladé kluky, které tam potkáte,
a až vás šťastnou bude odvádět policie, napíšu:

Jak šla,
tak nešla ještě žádná před ní!